

gende Børneværn beregnes for hele Finansaaret 1945—46 paa Grundlag af de i nærværende Lov fastsatte Regler. Forslag til Fastsættelse af Statens Tilskud til Institutioner for forebyggende Børneværn fra 1. April 1947 at regne bliver at forelægge Rigsdagen i den ordentlige Rigsdags-samling 1946—47.

*Udgifterne til Driftstilskud* til de forebyggende Institutioner er paa Finanslovanordningen for 1945—46 anslaaet til 2 240 000 Kr. beregnet som 28 pCt. af tilskudsberettigede Udgifter paa i alt 8 Mill. Kr. Regner man med et Statstilskud paa 40 pCt. og medregnes Huslejeudgifterne, ca. 2 Mill. Kr., til de tilskudsberettigede Udgifter, bliver det samlede Statstilskud ca. 4 Mill. Kr. eller en Stigning paa ca.  $1\frac{3}{4}$  Mill. Kr. Hertil kommer det i § 129, Stk. 2, foreslaaede Raadighedsbeløb, hvis Størrelse det ikke er muligt paa Forhaand at fastsætte, samt Udgifterne ved det faste Lægetilsyn og Tandplejen. Institutionernes forbedrede Økonomi maa dog antages straks at give sig Udslag i forøgede Udgifter, bl. a. til højere Lønninger til det uddannede Personale, saa at Statens Tilskud derved automatisk forhøjes noget mere. Da der yderligere maa regnes med en Forhøjelse af *Statens Etablerings-tilskud*, kan den *Merudgift*, som Loven vil medføre, anslaaes til henimod  $2\frac{1}{2}$  Mill. Kr. for Finansaaret 1945—46.

I sin Fremsættelsestale i Folketinget pegede *Arbejds- og Socialministeren* bl. a., paa, at Støtten til de forebyggende Institutioner maatte ses som et Led i det offentliges almindelige Bestræbelser for af sociale og befolkningspolitiske Grunde at *lette Byrderne for Familier med Børn*. Vuggestuer, Børnehaver, Fritidshjem og de andre forebyggende Institutioner spiller navnlig en Rolle for enlige arbejdende Mødre og for Familier, hvor begge Ægtefæller gaar paa Arbejde, og man maa — hvad enten man glæder sig over denne Udvikling eller beklager den — fra det offentliges Side regne med den Kendsgerning, at *ogsaa gifte Kvinder i stigende Grad søger Erhverv uden for Hjemmet*. Vi kan ikke skrue Udviklingen tilbage, og vi bør ikke gøre det. I et demokratisk Samfund maa ogsaa en gift Kvinde have Ret til selv at bestemme, om hun ønsker at søge Erhverv uden for Hjemmet eller udelukkende at hellige sig Arbejdet for Hjem og Børn. Mange Mødre har imidlertid intet Valg, idet de er nødt til at søge Erhverv uden for Hjemmet for at kunne sørge forsvarligt for sig selv og for deres Børn. Af Hensyn til disse Kvinder og af Hensyn til deres Børn er det nødvendigt at skaffe den forebyggende Forsorg bedre økonomiske Forhold for at højne Institutionernes Standard og for at muliggøre Oprettelse af